

ZPRÁVY

České parazitologické společnosti

Ročník 21, číslo 3

říjen 2013

ISSN 1211-7897

Alternativní diagnostika a léčba parazitů

názor parazitologa

Vážená paní L.,

dovolte, abych reagoval na dopis, který jste zaslala redaktorce Zpráv České parazitologické společnosti. Zmíněného setkání lékařských parazitologů jsem se zúčastnil. Lékařskou parazitologií se zabývám přes třicet let. V posledních letech se stále častěji (podobně jako řada mých kolegů) setkávám s názory podobnými vašemu, s dotazy nebo prosbami o pomoc, vyvolanými domnělou přítomností parazitů. Na mne směřují veškeré dotazy, prosby a připomínky tohoto typu zasláné na parazitologický ústav, řada lidí najde mou adresu na webu Přírodovědecké fakulty, navíc o tomto problému diskutujeme s kolegy, takže se domnívám, že mohu odpovědět i za ostatní. Nejdřív odpovím na konkrétní věci z vašeho dopisu, a pak připojím obecnější stanovisko, ve kterém se snažím vyjasnit rozdíly mezi dvěma velmi odlišnými přístupy k témuž problému.

Dobrý den,

[tak jsem si tady na internetu přečetla zápis z odborné konference nazvané Aktuální problémy lékařské parazitologie a nabyla jsem dojmu, že jeden z hlavních problémů je obava z konkurence rozrůstajících se center, kde vám určí přesnou diagnózu parazitů v těle,](#)

Z konkurence rozrůstajících se center schopných „přesné diagnostiky parazitů v těle“ žádné obavy nemáme. My se diagnostikou neživíme (živí nás výzkum a výuka), pokud praktickou diagnostiku provádíme, tak z dobré vůle a bezplatně. Obavy z konkurence však nemají ani kolegové z diagnostických laboratoří: jak se budu snažit dokázat, zabývají se jinou skupinou pacientů, než zmíněná diagnostická centra.

[... obava z nových způsobů léčby běžných i vážných chorob, které propagují Dr. Clark, Jim Humble, Andrea Klacker etc ...](#)

Obavy by měli mít zejména klienti těchto center: doporučované „léčebné“ postupy jim mohou v některých případech závažně poškodit zdraví. Proč si nevážíme výsledků práce zmíněných autorit vyplyne z obecné části.

[Musím vás zklamat, to co nazýváte nesmysly, opravdu funguje a možná že by se parazitologové měli spíše zabývat hledáním lepšího způsobu diagnostiky výskytu parazitů u pacientů a chorob, které způsobují.](#)

Diagnostické metody neustále zdokonalujeme. Na rozdíl od „frekvenční diagnostiky“ pomocí nich nacházíme skutečné parazity, ne „zátěž“ – tento pojem neznáme a domníváme se, že byl vymyšlen účelově. Někteří paraziti způsobují skutečně choroby, ale určitě ne rakovinu, astma, padání vlasů atd.

Můj syn, který si stěžoval na svědění řitního otvoru a bolesti břicha, trpěl samozřejmě dětským běžným parazitem. Po návštěvě lékaře a vzorku stolice, kde viditelně byly přítomni paraziti, došel z laboratoře výsledek, že se o parazity nejedná.

Šlo s největší pravděpodobností o roupy, běžné parazity dětí. Ze stolice se (většinou) diagnostikovat nedají, samička klade vajíčka v noci v okolí řitního otvoru. Diagnostikují se vyšetřením otisku pokožky v okolí řitního otvoru (Grahamova metoda). Pokud lékař neusoudil na roupy nebo pokud místo vyšetření Grahamovou metodou požadoval vyšetření stolice, udělal chybu. Nelze to však zevšeobecňovat, většina dětských lékařů ví, jaký materiál má do parazitologické laboratoře poslat. Na výběr lékaře pro sebe i své dítě máte právo.

Musela jsem si dohledat na internetu diagnózu a sehnat po internetu léky na odparazitování. Od té doby máme klid. Synovi dávám preventivně jednou týdně kapku MMS od Jim Humbla a dvakrát do roka odparazitujeme.

Jedna kapka MMS mu neublíží, ale já bych to svým dětem nedával a je bych zas odrazoval od toho, kdyby to chtěly dávat vnučatům. O mém (nejen mém, na tom se shoduje celá odborná parazitologická komunita) názoru na preventivní „odparazitování“ lidí si přečtěte v obecné části.

Můj osmiletý syn nezamarodí ani v zimě ani s rýmou. Letos ve druhé třídě měl 0 omluvených hodin.

Mých 5 vnučat taky nemarodí a nejstarší z nich, školák, má též nulovou absenci. Kromě povinného očkování nedostávají preventivně žádné léky, žádné MMS ani detoxikaci. Jednotlivými případy argumentovat nelze.

Já od té doby, co jsem začala s deparazitací a detoxikací svého organismu, jsem ani nevěděla, že nějaké parazity mám, to jsem se dozvěděla až na toaletě.

Jen málokteré parazity můžete nalézt ve stolici na toaletě (bez mikroskopu). V úvahu připadají články tasemnice (velké, ploché, hýbají se), škrkavky (až 20 cm dlouhé) nebo při opravdu silné infekci dospělí roupi (drobní bělaví červíci). Viděl jsem už stovky nejružnějších domnělých parazitů, které nám lidé přinesli nebo poslali – v naprosté většině šlo o zbytky potravy. (pozn. redakce: také se může jednat o kus odloučené sliznice střeva, která svou délkou a tvarem může pro necvičené oko vypadat jako parazit).

Mé zdraví se zlepšilo o 100 procent. Vyléčila jsem si kromě jiného astma, bolesti kloubů, etc.

Nebudu vám popisovat všechny diagnózy vyléčené v rodinném okruhu a přátel s pouhou deparazitací a detoxikací, jen vím, že nikomu se nic nezhoršilo, jen vylepšilo. Bohužel moje maminka, která pouze poslouchá svého lékaře a bere všechny ty tablety, stříkače a foukače, si přibere každý rok novou diagnózu spolu s novými léky, které nic neléčí, jen zhorší stav jiného orgánu.

Ke stoprocentnímu zdraví vám blahopřeji, zřejmě vedete zdravý životní styl. Jeho účinky byly na rozdíl od „detoxikace“ mnohokrát prokázány a potvrzeny. Zkuste se zamyslet, zda se vaší mamince nezhoršuje zdravotní stav prostě s věkem a ne tím, že nebere antiparazitární léky a „detoxikaci“.

Asi to moje psaní zas nějak okomentujete, zasmějete se.

I když některá tvrzení skutečně úsměv vyvolávají, my se nikomu nevysmíváme. Někdy jsme naopak trochu smutní z toho, kolik iracionality je mezi našimi lidmi. Ale ne zas moc, jsou horší věci na světě. Pokud jde o komentování, snažil jsem se být zvláště v té obecné části objektivní a nezaujatý. Zda se mi to podařilo, posuďte sama.

Nevadí, já jsem jen obyčejná ženská se selským rozumem a žádným velkým vzděláním, ale vy páni docenti, doktoři, vědci zkoumejte, bádejte a zkoušejte nové věci, jděte občas jiným směrem, než jste se učili na univerzitě,

Na univerzitě nás učili, že každá nová věc, i kdyby vypadala jako nesmysl, by měla být prozkoumána a toho se držíme. Ujišťuji vás, že žádná z nových věcí nezůstane vědeckou komunitou nepovšimnuta. Ale nemusí to zkoumat každý: pokud někdo získá výsledky a uveřejní je důvěryhodně, pár lidí to ještě pro jistotu zopakuje a pokud dospějí ke stejným závěrům, ostatní jim už věří a mohou se věnovat něčemu dalšímu. Nemáme důvod nevěřit americkým studiím, které prokázaly naprostou neúčinnost „léčebných“ postupů doporučených J. Humble i frekvenční diagnostiky Dr. Clarkové (bylo to publikováno v seriózních časopisech, pokud byste měla zájem, pošlu citace). Výsledky „dokazující“ opak byly samozřejmě publikovány taky, pouze jako knihy (to může udělat každý) nebo na internetu. Tam už není kontrola vůbec žádná. Na internetu lze např. shlédnout video, kde pomocí MMS vyléčili v rámci studie Červeného kříže v Tanzánii všechny pacienty (teda ty, co to nevyplivli) z malárie už během prvního dne. Opravdu velmi upřímně lituji, že to není a nemůže být pravda: v Laosu jsem viděl na malárii umírat děti, kterým už nebylo pomoci. Je to sice už mnoho let, ale situace se moc nezměnila. Kéž by to bylo tak jednoduché!

Pokud jde o ing. Bláhovou, tu znám osobně. Před několika lety se zúčastnila setkání Aktuální problémy lékařské parazitologie, dostala prostor seznámit nás se svou činností i názory a dlouho jsme s ní o problému diskutovali. Dokonce souhlasila s otestováním frekvenční diagnostiky na experimentálně infikovaných zvířatech: od toho však vzápětí couvla. Tehdy

jsem se ještě domníval, že tomu všemu upřímně věří, ale dnes, po získání dalších informací si myslím, že je stejná podvodnice jako mnoho dalších.

... nesnažte se něco zakázat, ale vědecky zdůvodnit či vyvrátit, vždyť v tom je pokrok.

Opravdu nevím, kde se stále berou podezření, že místo naší práce se snažíme něco zakázat (zdaleka nejste jediná). My nic nezakazujeme (ostatně ani nemůžeme) ani nevnucujeme svůj názor jiným, naopak, těší nás, když si každý vytvoří svůj názor sám.

Následující text jsem sestavil na základě zkušeností vlastních i mých kolegů. **Do první části „Terapeuti“** jsem použil volné citace dopisů, které nám propagátoři detoxikace posílají a částečně volné i doslovné citace z jejich webových diskusí - zejména z reakcí na názor parazitologa, pokud si jej dovolí do takové diskuse poslat. **V druhé části „Parazitologové“** jsou pak východiska a poznatky parazitologie.

Pokusím se popsat hlavní rozdíly mezi přístupem parazitologie a alternativní diagnostiky. Alternativní přístup je někdy nazýván pseudoparazitologií, ale držme se raději názvu „diagnostika parazitární zátěže a detoxikační terapie“: to je bez pejorativního významu a přátelé detoxikační medicíny začali tyto metody prosazovat.

Terapeuti:

Paraziti jsou v podstatě všudypřítomní a vyskytují se kdekoli bez ohledu na geografické území nebo určitý orgán těla. Skutečnost, že je u některých pacientů nebo v některých jejich orgánech parazitologové nenacházejí, svědčí pouze o jejich neschopnosti. Paraziti se tlakem životního prostředí neustále mění a jejich životní cykly (pokud nějaké opravdu mají) jsou nyní pozměněny. Někteří z nás se domnívají, že v člověku často ani samotní paraziti nejsou, ale je tam zátěž, kterou působí.

Parazitologové:

Paraziti vznikli během evoluce a mají díky tomu své životní cykly, někdy hodně složité. Tyto cykly parazitům umožňují velmi úspěšné přežívání, ale na druhou stranu jejich výskyt limitují. Příkladem mohou být geografické limity (někteří paraziti se mohou šířit jen na území, kde žijí jejich mezihostitelé nebo přenašeči) nebo limity v lokalizaci v těle člověka (většina parazitů je tkáňově specifická a mohou žít jen v určité tkáni či orgánu). Také paraziti, stejně jako všechny organismy se samozřejmě přizpůsobují měnícím se podmínkám, ale toto přizpůsobování je velmi pomalé. Nestává se, aby parazit specializovaný výhradně např. na život v játrech (tzv. tkáňová specifická) si během několika desítek let oblíbil třeba klouby nebo ledviny.

Terapeuti:

Klasická diagnostika parazitů je velmi nedokonalá. Naopak, spolehlivě a přesně lze parazity diagnostikovat pomocí frekvenční diagnózy (biorezonance). Přístrojů pro frekvenční diagnostiku je celá řada, mají podobný, v podstatě jednoduchý princip. F – SCAN TOUCH používáme k měření rezonanční frekvence patogenů (k frekvenční analýze i k frekvenční terapii). OBERON-TITANIUM, ZAPPER, DIACOM jsou vhodné k biorezonanční diagnostice parazitů a k měření mikrobiologické a toxické zátěže. SALVIA (informačně nahané ampule) - stanoví mikrobiální i jinou zátěž.

Přístroje pro frekvenční diagnostiku měří impedanci (celkový odpor) organismu pacienta a zejména její změny – frekvence. Ty jsou velmi individuální a odvíjejí se od zdravotního stavu vyšetřované osoby. Na druhou stranu konstantní frekvence vysílají jednotlivé druhy parazitů ukrytých v jednotlivých orgánech a podle křivek zakreslených přístroji lze všechny parazity v nejrůznějších orgánech spolehlivě určit. Skutečnost, že výsledek je v naprosté většině případů zcela odlišný od výsledku klasické diagnostiky není vůbec na závadu a opět svědčí o neschopnosti a nezájmu klasických parazitologů. Pokud by hrozila nějaká konfrontace a důkaz, že tam nikdy diagnostikovaný parazit nebyl, vždy je možno prohlásit, že přístroj nenašel parazita samotného, ale zátěž tímto parazitem.

Některé laboratoře jsou schopny pomocí biorezonančních přístrojů většinu parazitárních nákaz rovnou i vyléčit (přístroj, když poznal frekvence kmitání buněk parazitů, dokáže působením opačné frekvence ke kmitání těchto buněk způsobit úplné zastavení jejich kmitání a tím je umrtví a zbaví organismus jejich škodlivého vlivu), jiné však tuto možnost vehementně popírají a doporučují terapii odlišnou.

Další spolehlivou možností je vyšetření parazitů přímo v živé kapce krve (hemoscan). Když jsou v krvi protilátky, jsou tam jistě i samotní paraziti a nejlepší je raději tyto detaily neodlišovat. Složitě barvicí postupy si vymysleli parazitologové, aby se učinili důležitějšími. Zkušený alternativní diagnostik umístí kapku krve pod mikroskop do temného pole a parazity rovnou vidí.

Neustále vzniká řada dalších modifikací podobných metod, dokonce se dá postavit kúra na dálku jen podle symptomů!

Parazitologové:

Současné diagnostické metody umožňují velmi přesnou a spolehlivou diagnostiku parazitů člověka. Jde o metody přímé (mikroskopický průkaz samotného parazita nebo jeho vývojového stádia a průkaz genetického materiálu parazitů) a nepřímé (především průkaz protilátek v krevním séru, které organismus vytváří proti jednotlivým druhům parazitů). Diagnostické metody se neustále zdokonalují: zlevňují, zrychlují a zpřesňují – to platí především pro molekulární metody, které prokazují přítomnost genetického materiálu parazitů.

Terapeuti:

Patogenita parazitů je obrovská: paraziti jsou příčinou prakticky veškerých zdravotních potíží a nemocí. Za to, že se to všeobecně neví, mohou lékaři – ignoranti, parazitologové a zejména farmaceutická mafie, která si chce i do budoucna zachovat tučné zisky z vakcín, léků a diagnostických souprav. Předpokládá se, že asi 70% rakovin, astmatu, artritidy, srdečních potíží atd. pramení z parazitů.

Parazitologové:

Paraziti mají velmi rozličnou patogenitu – míru poškození lidského zdraví. Vedle parazitů, kteří vážně ohrožují zdraví a dokonce i život člověka (u nás např. svalovec nebo echinokok, v tropech a subtropích např. schistosomy nebo plasmodium působící tropickou malárií, dále trypanosomy či leishmanie) existuje řada druhů parazitů s patogenitou velmi nízkou, až zanedbatelnou. Řada druhů se negativně projeví až v případě, pokud se vyskytnou ve velkém množství, kdežto v nízkých počtech neškodí. Příznaky, kterými se infekce jednotlivými parazity projevují, jsou často velmi charakteristické a dá se podle nich na určitou infekci usuzovat. Případy, kdy se infekce projeví neobvyklým příznakem, jsou sice možné, ale velmi vzácné (navíc u nich není jisté, zda s infekcí skutečně souvisí). V poslední době byla opakovaně potvrzena hypotéza, že zejména někteří střevní paraziti jsou v malém množství lidskému zdraví prospěšní. Jejich nepřítomnost naopak působí zdravotní problémy (např. alergie včetně astmatických onemocnění, Crohnova choroba). Mechanismus účinku je již znám, není tu prostor na jeho vysvětlení, ale infekce některými helminty se už experimentálně k léčbě těchto onemocnění používají a výsledky jsou velmi slibné.

Terapeuti:

Parazitů kolem nás neustále přibývá, podobně jako v ostatních civilizovaných zemích. Vyskytují se tu i paraziti, o kterých klasičtí parazitologové tvrdí, že jsou vázáni na některá území. Nebo se tu ti paraziti vyskytovali odjakživa (lidi bývali nemocní i v minulosti), ale do zavedení frekvenční diagnostiky se o tom nevědělo. Statistikám, hovořícím o prudkém poklesu výskytu zejména střevních parazitů u nás jednoduše nevěříme.

Parazitologové:

V posledních desetiletích u nás výskyt kdysi běžných parazitů, zejména střevních, velmi výrazně poklesl. Pod pojmem „u nás“ rozumíme vyspělé země euroamerické civilizace. Příčinou je především všeobecný přístup ke kvalitní pitné vodě. S otevřením hranic vzrostl význam tzv. importovaných parazitů, tedy těch, které si lidé přivážejí z cest zejména z tropických a subtropických zemí. Většina těchto importovaných parazitů se však na našem území nemůže šířit: chybějí podmínky k dokončení životních cyklů. Je pravda, že vlivem globálního oteplování se k nám šíří druhy parazitů, které tu dřív nebyli (např. dirofilarie), infekce lidí jsou však zatím vzácné a každá z nich je podrobně prostudována a zveřejněna.

Terapeuti:

Proti parazitům je nutné neustále důsledně bojovat. Výše zmíněná diagnostika je vlastně potřebná zejména k uvědomění si skutečnosti, že za (téměř) veškeré potíže mohou paraziti. Jakmile si to člověk uvědomí, má v podstatě vyhráno. Organismus vlastní i svých nejbližších je třeba pravidelně podrobovat antiparazitárním kúram a zaručit tak sobě i jim pevné zdraví. Nejsme dosud jednotní v tom, jak často bychom měli naše tělo parazitů zbavovat. Někteří tvrdí, že stačí 2x ročně, jiní to raději provádějí každé čtvrtletí, podobně jako odčervujeme čtvrtletně psy a kočky. Existují i kratší antiparazitární kúry (1-4 týdny), ale standardní protokol podle Dr. Andrese - <http://www.zapper.cz/cs/protiparazitarni-protokol> – je tříměsíční. Takže přece jen neustále.

Pro zbavení našeho organismu parazitů (zátěže parazity) se nabízí několik možností

- již zmíněná biorezonance
- klasická antiparazitární terapie: aspoň k něčemu parazitologové jsou, vymysleli docela účinná terapeutika. Ale zbaběle podceňují jejich dávkování! Jsme parazity doslova prolezli a účinné dávky jsou mnohonásobně vyšší, než se uvádí v příbalových letácích. Také možné vedlejší účinky si vymysleli bílé pláště, aby odradili laiky od jejich užívání. Skutečnost, že účinné léky jsou na předpis nebo dokonce pro individuální dovoz nesmí nikoho odradit, to je jen další schválnost doktorské mafie. Za peníze lze sehnat i předpisový lék bez receptu, taky je možné si jej koupit v zahraničí, na internetu nebo použít veterinární přípravek.

- Mistrovské minerální roztoky: Naštěstí existují jednoduché a levné látky jako chloritan sodný, chlornan vápenatý, kyselina citrónová a dimethylsulfoxid (DMSO), které lze snadno koupit a připravit z nich mistrovské minerální roztoky (MMS) nebo probubláváním přímo roztok chlordioxidu (CDS). Pokud se dostatečně naředí, lidem neublíží, zato jsou velmi účinné proti všemu škodlivému. Výhodou těchto terapeutik je kromě nepatrné ceny zejména jejich naprostá univerzálnost: zbaví organismus nejen veškerých infekcí (hlavně parazitů, ale taky bakterií, kvasinek a virů) ale léčí i rakovinu, cukrovku atd., prakticky všechno. Skutečnost, že odborná veřejnost objev MMS (Jim V. Humble) s nadšením nepřijala (nedostal ani Nobelovu cenu!) a laboratorní experimenty kladné účinky těchto látek nepotvrdily, nás nesmějí zmást, hlavně že to pomáhá nám a našim příbuzným. Ani nás nesmí odradit, že Humblovi následovníci mají v USA potíže se zákonem, před kterým se uchýlili pod křídla za tímto účelem nově založené církve. Naopak, mučedníci přece dokazují, že víra je správná.

- bylinky, česnek, homeopatika apod.: Klasická medicína používá proti parazitům léky, které působí jen proti určitým druhům, ale zdaleka nezničí všechny. Lidové léčitelství, pocházející z Ruska, Číny a Tibetu má tisícileté zkušenosti s odstraňováním parazitů a zná recepty, které člověku neuškodí, ale zbaví ho prakticky všech parazitů. Bylinky, ovocné šťávy, homeopatika a doplňky stravy posilující imunitu je dobré kombinovat s výše uvedenými způsoby terapie.

Parazitologové:

Naprostou většinu parazitárních onemocnění člověka lze vyléčit antiparazitární terapií. Používané přípravky jsou sice spolehlivé, ale nejsou zcela neškodné. Každá látka s účinkem proti parazitům je jed: pro léčbu lidí se hledají takové látky, kde jedovatost pro parazita je podstatně vyšší, než jedovatost pro člověka. Antiparazitární léky by měly být používány až po spolehlivé diagnóze a v minimálním množství (doporučené dávky uvedené u jednotlivých léků jsou vybalancovány tak, aby byly minimální, ale ještě účinné). Preventivní antiparazitární terapii lidí nelze v žádném případě doporučit. Preventivní odčervení zvířat, které se běžně používá, je výsledkem ekonomické kalkulace: vyšetření by bylo dražší než léčba. Ke zvířatům je však poměrně nešetrné. Aplikovat stejný přístup na lidi hraničí se zdravým rozumem.

Terapeuti:

Převratné objevy jsou natolik unikátní, že vůbec není potřeba je uvádět do souvislosti s dosavadními znalostmi. Poznatky klasické parazitologie můžeme částečně použít k dokumentaci toho, jak mohou být paraziti nebezpeční (vždy je třeba vybrat jen příslušnou pasáž o negativních účincích, ostatní nás nemusí zajímat). Pro vysvětlení účinku superúčinných terapeutik postačí pár trochu odborných výrazů (buňky, imunita, kyselé prostředí) – však on to nikdo vlastně detailně nepotřebuje pochopit, stačí, když tomu věří. Pokud jde o nějaké ověřování, nejsou třeba žádné pokusy ani klinické studie s přísnými pravidly (to je zas výmysl bílých plášťů a farmaceutické lobby, který má geniálním vynálezům znepríjemnit život). Nejlepším důkazem je přece skutečnost, že od chvíle kdy sebe a své blízké důsledně parazitů zbavujeme, tak žádné parazity nemáme a jsme zdraví, to přece musí pochopit každý, i kdyby měl před jménem i za jménem kdovíkolik titulů! Kontroly jsou taky zbytečné, postačí, když známe nějakého člověka, který místo detoxikace chodí k lékaři a je proto nemocný – toho pak uvádíme jako odstrašující příklad (velmi vhodné jsou k tomu zvláště osoby vyššího věku, u těch je to markantní). Pokud někdo svůj organismus nepodrobuje detoxikaci a přesto zůstává zdravý, jsou dvě možnosti: buď provádí detoxikaci tajně nebo lže o svém zdravotní stavu. Možná že nalhává i sám sobě, že je zdravý: ve skutečnosti je doslova prolezlý parazity, ale zatím o tom neví.

Nejlepším zdrojem informací není odborná literatura, ale internet. Tam nalezneme vše potřebné a můžeme tam taky svobodně napsat cokoliv, aniž by nám do toho někdo kecal. Diskusní blogy na našich případně zahraničních serverech jsou vůbec nejlepší, můžeme si tam vyměňovat skvělé zkušenosti s bojem proti parazitům a posilovat tak svou víru. Pokud sebere odvahu někdo nevěřící, třeba vystudovaný parazitolog a do diskuse se zapojí, nevadí nám to, my jsme tolerance sama. Však on se už někdo najde, kdo mu hezky od plic napíše, co si o něm a ostatních bílých pláštích myslí!

Parazitologové:

Každou novou skutečnost je potřeba pochopit v kontextu s dosavadními poznatky. Namísto je zdravá skepse: ne odmítání nového, ale důsledné prověřování, nejlépe experimentální. Po experimentech na tkáňových

kulturách a laboratorních zvířatech je třeba všechny diagnostické i terapeutické postupy prověřit ještě klinickými studiemi. Ty mají svá vžitá pravidla (dvojitý slepý pokus, důsledný systém kontrol, statistické vyhodnocení atd.), která nelze obejít. Samozřejmě je nutné přejímat i informace od jiných: i tady je však potřeba ostražitosti. Ani skutečnost, že byla informace získána z prestižního odborného časopisu nebo z recenzované monografie nezaručuje, že nejde o informaci mylnou nebo lživou. V těchto médiích je však riziko nepravdivé informace mnohonásobně nižší, než v jiných zdrojích.

Terapeuti:

Dobře víme, že nevděk světem vládne a skuteční géniové se za svého života uznání nedočkají. Autority, jejichž vědeckým potenciálem se chceme zaštitit, proto nehledáme na akademické půdě, ale na internetu: nejlepší jsou neúplatné servery, které nemají nic společného s uplacenými státními nebo vědeckými institucemi. Ale autorita může mít i vědecký titul, nejlépe z nějaké americké univerzity. Velmi nás vždy potěší, pokud se o našich metodách v rozhovoru s novináři pochvalně zmíní celebrity: režiséři, herečky nebo zpěváci. Na takové rozhovory umístíme linky z našich blogů a hned je zřetelně vidět, kdo má pravdu! Takže, pokud jste nemocní, ať vás ani nenapadne chodit k doktorům! Ti do vás jen něco napíchají, předepíší tablety apod. Skutečnou pomoc hledejte v detoxikačních centrech nebo napište o svých potížích do některé z diskusí (doktorka.cz, upramene.cz a mnoho dalších) – tam se najde řada lidí, kteří vám ochotně nezištně poradí. A jejich zkušenosti jsou ze života, ne z nějakých knih.

Parazitologové:

Koho považujeme za autoritu? Hodnocení vědecké práce podle publikací a citací není úplně dokonale objektivní a spravedlivé, ale nic lepšího se dosud nepoužívá. Takže pokud někdo argumentuje autoritou geniálního vědce, ze všeho nejdříve se podíváme na Web of Science (pozn. redakce: jedná se o databázi vědeckých článků; neplacená veřejně přístupná databáze je např. PubMed dostupná na www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/) a zjistíme, co je zač. Přípouštíme, že existují géniové, kteří svými objevy předběhnou dobu a nejsou hned pochopeni a uznáni, ale těchto případů díky rychlé komunikaci ubývá a doba nepochopení se zkracuje: nedomníváme se, že by v současnosti v biologických vědách existoval geniální objev ignorovaný odbornou veřejností déle než 2 – 5 let. Pokud jde o tituly, velkou váhu jim nepřikládáme: všude po světě, zejména pak v USA existují univerzity, kde si může titul koupit každý.

Terapeuti:

Kdo jsou naši klienti? Vzhledem k všeobecné promořenosti parazity to jsou potenciálně všichni lidé. Samozřejmě, podmínkou je, aby věřili nám a ne parazitologům.

Parazitologové:

Kdo jsou a kdo nejsou našimi pacienty? Pacienty, které vyšetřujeme (neléčíme, ani nemůžeme, to je role lékařů) k nám posílají lékaři, pokud mají podezření, že jejich potíže by mohly být způsobeny parazity. Naše vyšetření pak

podezření zpravidla potvrdí nebo vyvrátí. Určité skupiny osob vyšetřujeme i preventivně (t.j. bez zdravotních potíží), zpravidla na jejich žádost: např. cestovatele, kteří se vrátili z tropů na tropické parazity, těhotné ženy na toxoplasmózu apod. Stále častěji vyšetřujeme pacienta na přítomnost oportunních parazitů (to jsou takoví, kteří zdravému člověku neuškodí – nebo jen nepatrně – ale vážně ohrožují pacienty se sníženou imunitou). Vyšetřujeme tedy například pacienty, kteří mají postoupit transplantaci, nemocné AIDSem apod., opět na žádost lékařů. V rámci výzkumu se čas od času vyšetřuje reprezentativní vzorek populace (zdraví lidé, samozřejmě s jejich informovaným souhlasem). Informace o výskytu parazitů ve zdravé populaci tedy taky máme.

Někdy naše vyšetření požadují i pacienti, kteří mají utkvělou představu, že jejich potíže jsou způsobeny parazity, i když klinické příznaky na žádnou parazitární infekci nepoukazují. Jsou to buď lidé trpící parazitofobií (neodůvodněným strachem z parazitů) nebo si prostě přečetli nějaké informace na internetu a jsou popletení. V posledních letech jich přibývá, úměrně s přibýváním detoxikačních center. Mnozí z nich mají výsledky diagnostiky zátěže parazity (na průvodce s předtištěnými jmény parazitů jich bývá většinou kolem 5 - 15 zatrženo jako pozitivní) a po nás chtějí jen potvrzení diagnózy, aby jim lékař předepsal příslušné léky. Z takových pacientů radost nemáme, ale neodmítáme je. Většinou je výsledek jejich vyšetření negativní. Naprosto výjimečně byl u takovýchto lidí nějaký parazit (většinou neškodný) skutečně nalezen a pokud víme, v jednom jediném případě se shodoval s jedním z asi 10 zatržených parazitů diagnostikovaných frekvenční diagnostikou. Z takovéto nepatrné shody lze usoudit, že naše výsledky naprosto neodpovídají výsledkům diagnostiky parazitární zátěže. Řada pacientů si po seznámení se s negativním výsledkem šťastně oddechne (byli z četby diskusí na internetu opravdu vystrašení) a začne se svým lékařem hledat pravděpodobnější příčinu svých potíží. Jsou ale i takoví, kteří se s negativním výsledkem nespokojí a dožadují se mnohých opakování, popřípadě obíhají různé laboratoře. O některých z nich se domníváme, že by jim pomohl nejlépe psychiatr, ale většinou jim to ani neříkáme: nechtějí to slyšet. Sdělujeme to jen těm nejkřiklavějším (mnohdy doslova) případům, kdy je to všem jasné.

Terapeuti:

Názory na parazitology máme ujasněny. Vyplývá to jasně z diskusí na našich serverech a taky z telefonátů nebo e-mailů, které jim občas posíláme. V lepším případě jsou to ignoranti neuznávající takové authority, jako Clark, Jonáš, Humble, Klacker, Andreas a Bláhová a sami přitom nejsou schopni nalézt v těle pacientů parazity, jejichž studiem se celý život zabývají. V horším případě jsou to úplatní lotři spolčení s farmaceutickou a lékařskou mafií.

Parazitologové:

Názory na odborníky na diagnostiku parazitární zátěže a detoxikační terapii máme velmi rozličné. Jsme zvyklí nic nového a priori neodmítat, vše je

třeba nejdřív testovat a pak až se k tomu vyslovit. Při prvním kontaktu s východisky detoxikačních terapeutů a diagnostiků parazitární zátěže jsme často šokováni, zvláště ti mladší z nás („to snad není možné, aby tomu někdo v dnešní době věřil!“). Často nás to přivede k úsměvu, vysmívat se tomu však bráníme (nám se taky skoro nikdo nevysmívá, když máme mezery třeba v kunsthistorii nebo nesledujeme nové trendy v módě). Většinou se snažíme zpočátku diskutovat a argumentovat pro nás nezvratnými skutečnostmi, ale brzy zjistíme, že nehovoříme s detoxikačními odborníky společnou řečí. Používají sice (většinou) stejné názvy parazitů jako my, někdy i citace z odborné literatury (většinou vytržené z kontextu nebo zkreslené), ale tím to končí, v ostatním si vzájemně vůbec nerozumíme. Dobře, nediskutujeme, ale přesvědčme se! Ale i tady narážíme na bariéry. Skutečnost, že pacienti, kterým frekvenční diagnostika zjistila řadu parazitů byli třeba po smrti pitváni a v jejich tkáních tyto parazity nalezeni nebyli, není pro detoxikační parazitology argument (patolog byl buď neschopný nebo podplacený, paraziti v mrtvé tkáni prý okamžitě mizí, popřípadě přístroj zjistil pouze zátěž daným parazitem). Nabídky, že poskytneme laboratorní zvířata experimentálně infikovaná definovaným parazitem k otestování frekvenční diagnostiky, jsou odmítány (argumentuje se zejména tím, že na zvířatech to zatím vyzkoušené není a křivky budou jistě odlišné, popřípadě se najdou technické překážky typu: ta myška přece v pacičce tu elektrodu neudrží!). Podobně jsou odmítány i výsledky pokusů, které prokázaly, že terapie pomocí MMS nebo DMSO není schopna zvíře zbavit parazita, kterým bylo experimentálně infikováno. Argumenty jsou rozličné, od jednoduchých, že jistě byly špatně spočítány dávky („kapka je pro myš moc, ale případné další nařazení nepomůže, ztratí to účinnost“) až po překvapivě sofistikované („frekvenční analýza diagnostikuje energii, ne parazita samotného“ nebo „frekvenční terapie a detoxikace může pomoci jen myslícím tvorům, on vlastně neškodí parazit sám, ale myšlenka na něj!“). Takže tady argumentace končí, uvědomujeme si, že nejde o poznání, ale o skutečnou víru. Takže vztah parazitologie k frekvenční diagnostice parazitární zátěže a detoxikační terapii je podobný, jako vztah obecně přijímané vědy k esoterismu, chemie k alchymii, farmakologie k homeopatii, matematiky k numerologii a astronomie k astrologii. Mohlo by nás to přestat zajímat (ono to vyšumí samo, stejně jako vyšuměly jiné všeléky jako magnetické náramky, živá a mrtvá voda, křišťálová voda apod.).

Občas jsme dokonce velmi rádi, když někteří zvláště úporní pacienti s parazitofóbií se přestanou dožadovat neustálých dalších a dalších parazitologických vyšetření a přistanou v otevřené náruči detoxikačních center. Shodujeme se v tom, že když byla zátěž pomocí frekvencí diagnostikována, měla by být podobnými metodami „lčena“. Pacientovi s parazitofóbií pravděpodobně frekvenční diagnostika a následná detoxikační terapie pomůže víc, než negativní vyšetření u nás a následné neléčení u lékaře. Sice bychom se teoreticky mohli s lékařem domluvit, nějakého fiktivního parazita (nebo raději

několik) jakoby nalézt a lékař by pak předepsal placebo (třeba nějaký vitamín, ale musel by se nějak vhodně jmenovat) a po zlepšení (každá potíže někdy ustoupí) už jen sklízel vděk a slávu. Avšak neděláme to: nesmíme to dělat a taky nechceme.

Terapeuti:

Co nám na parazitologických nejvíc vadí?

- Jsou placeni i z našich daní nebo zdravotního pojištění, i když my o jejich výzkumy nestojíme a jejich (většinou negativním) diagnózám nevěříme
- Našim zkušenostem v boji proti parazitům nevěří a pravděpodobně se jim dokonce vysmívají! Možná se vysmívají i výše jmenovaným i nejmenovaným autoritám!
- Pokud ve stolici nebo ve tkáni parazity nalezneme a do laboratoře pošleme, většinou nám bez uzardění tvrdí, že jde o zbytky potravy, kousky tkáně nebo textilní vlákna. Podobně parazity vyfotografované v krvi v temném poli označují za artefakty (pylová zrna, opět textilní vlákna, či spory plísní napadané do krve až po odběru)!
- Velmi nám a zejména našim klientům vadí, když je parazitologové, místo aby jim přítomnost parazitů potvrdili, posílají na psychiatrii! Dokonce si vymysleli diagnózu „parazitofobie“, jako by snad naši klienti byli duševně nemocní!
- V detoxikačních centrech a jiných špičkových pracovištích alternativní medicíny spatřují konkurenci, která je brzy (plným právem) připraví o chleba
- Pravděpodobně nesou část viny na tom, že u nás nejsou volně dostupná účinná antiparazitární terapeutika.
- Podezíráme je z toho, že chtějí detoxikaci zakázat, suroviny pro přípravu MMS apod. stáhnout z trhu a nás perzekuovat.

Parazitologové:

Mělo by nám tedy něco na diagnostice parazitární zátěže a detoxikační terapii vadit?

- Frekvenční diagnostika samotná nám vadit nemusí, pacientům příliš neubližuje. Kožní vředové afekce a podkožní noduly po aplikaci elektromagnetického vlnění sice už zaznamenány byly, ale jsou vzácné. Podobně diagnostika z živé kapky krve pacientům příliš neublíží. Ani skutečnost, že se těmito obskurními metodami řada lidí docela dobře užívá (po počáteční investici do biorezonančního přístroje nebo mikroskopu s temným polem jsou už další náklady téměř nulové, ale přisun peněz za „diagnózy“ stálý: např. kouknutí do mikroskopu na kapku krve bratru 900 Kč, množstevní slevy možné) nám nemusí vadit, vždyť podobně z lidské nevědomosti žijí astrologové, kartářky, jasnovidci, zařikávači a majitelé „výherních“ automatů. A že se v diagnózách parazitární zátěže používají jména parazitů, které my studujeme a šíří se o nich bludy, případně zkreslují, co jsme třeba o parazitech napsali? Že nám na internetu kradou obrázky parazitů, které jsme vyfotografovali a vystavují je s nesmyslnými popiskami (např. pletou Trichuris a Trichinela,

obrázek schistosomy vystavují jako hlístici)? Odpusťme jim to, na internetu se dějí i horší věci!

- Ze stejných důvodů nám nemusí vadit frekvenční terapie, ta je snad taky téměř neškodná.

- Pokud jde terapii takto diagnostikovaných parazitů účinnými terapeutiky, tak to nám vadí hodně. I kdyby byly léky jako praziquantel, albendazol, entizol nebo ivermectin používány v doporučených dávkách, bylo by to zbytečné plýtvání. Ale dávkování, které doporučují někteří detoxikační terapeuti je přímo zdraví škodlivé. Navíc doporučují dlouhodobé užívání a pravidelné opakování! Nejen to, jak vyplývá s diskusí, „pacienti“ si dávky ještě dále zvyšují („Dávku jsem ztrojnásobila, bylo mi sice během léčby velmi špatně, ale nakonec jsem se zbavila opravdu všech parazitů, včetně těch v kloubech“). Není pak divu, že stát ve snaze chránit zdraví občanů dovoz anthelmintik reguluje a účinná terapie se pak těžko shání v případech, kdy jsou skutečně potřeba (importované parazitózy). Poškození zdraví pacientů vlivem dlouhodobého užívání antiparazitárních léků – konkrétně ikterus (pozn. redakce: žloutenka) – byly dokumentované v Nemocnici Na Bulovce a ve FN Plzeň.

- Mistrovské (zázračné) minerální směsi: Poněkud nás udivuje, že právě přátelé detoxikační medicíny, kteří vždy varovali před volnými radikály a doporučovali konzumaci potravy obsahující antioxidanty (nebo užívání antioxidantů přímo) používají velmi silná oxidační činidla. Ale budiž, každý má právo změnit názor, i když je to o 180°. S chlordioxidem máme své vlastní zkušenosti. Když chceme vyčistit parazity (konkrétně třeba oocysty kryptosporidií ze stolice nebo z trusu) nalijeme na ně stejný roztok, jen mnohem koncentrovanější. Ten zahubí bakterie, kvasinky apod., ale kryptosporidie krásně přežijí a můžeme je použít třeba k infekci tkáňové kultury nebo experimentálního zvířete. Velmi pochybujeme, že mnohem řidší roztok může parazity zahubit, hlavně ty, kteří vytvářejí oocysty, cysty nebo spory. S těmito látkami zacházíme opatrně. Při ústním požití působí poškození žaludeční sliznice projevující se bolestí, zvracením a průjmami, dále selhání ledvin, dehydrataci organismu s poklesem krevního tlaku a selhání dýchacích funkcí. Taky s DMSO máme zkušenosti. Zmrazujeme v něm parazity, které potřebujeme dlouhodobě uchovat (několik let). O možnosti, že by parazity v lidském těle hubil, velmi pochybujeme, zato dobře víme, že dráždí pokožku (při práci s ním používáme rukavice). Mistrovské minerální směsi nejsou příliš koncentrované, nepoškozují organismus výrazně a hned, takže pokud se někdo domnívá, že mu pomáhají, ať si je klidně kape. Ale je nám líto dětí: ty se k jejich užívání nerozhodly samy. Nejsme to však my, kteří by chtěli (a mohli) jejich používání zakazovat, k tomu mají státy své úřady.

- Bylinky, přípravky typu Joalis, jiná homeopatika, autoterapie (to si lidi připravují homeopatika z vlastních sekretů) apod. nám samozřejmě nevadí.

- Aspoň některým z nás vadí diplomování lékaři, kteří v rozporu s přísahou přestali klasicky léčit a věnují se „alternativní medicíně“, a dokonce

schvalují „léčebné“ postupy, které mohou pacienta poškodit. Zneužívají pacienty trpící parazitofóbií (delusional disorder). Myslíme si, že to nedělají z nevědomosti, předpokládáme u nich zřejmé důvody a pokládáme je za darebáky. Hlasitě jim to do očí většinou nesdělujeme, nemáme k tomu příležitost: pohybují se v jiných kruzích. Přesto nám někteří vyhrožují žalobou, ale tu k naší lítosti nikdy nepodají – zřejmě tuší, že by to prohráli.

- Vadí nám, když někdo někomu diagnostikuje „zátěž parazitem“ a pak jej pošle k nám, abychom to potvrdili a lékař vyléčil. My se zabýváme skutečnými parazity, ne zátěží. Vlastně ani nevíme, co si pod pojmem třeba „zátěž echinokokem“ máme představit. Cystu echinokoka v sobě dotyčný asi nemá, to by byla infekce, ne zátěž. Takže třeba jen kolem něj proběhla liška s dospělými echinokoky ve střevě? Nebo pacient jen o echinokokovi četl a příznaky si vsugeroval? Znovu tedy: kdo zátěž „diagnostikoval“, ať ji taky „vyléčí“. Je to prý jednoduché: stačí tímtož přístrojem vyslat do pacienta opačné frekvence, než kterými kmitá parazit a on napřed znehybní a pak chcípne! Už v tom zas nemáme jasno: chcípne parazit nebo zátěž?

- Některým z nás vadí, že nás příznivci detoxikace neustále podezírají ze snahy je zakázat nebo dokonce perzekuovat. My se přitom nedožadujeme žádných restrikcí, apelujeme pouze na zdravý rozum a systém dosavadních prokázaných poznatků. Bránit by se měli především poškození pacienti: to jim radíme, ale nenutíme je k tomu.

- Trochu nám vadí, že naprostá většina našich médií fandí jednoznačně alternativním metodám před vědeckým poznáním (to přece posluchači či čtenáři chtějí), ale na to jsme si už zvykli.

Kde se bere tolik iracionality? To mne zajímá spíš jako fenomén současnosti, společenský problém to asi není. Když někoho bolí zub, jde s tím k zubaři. U nás se už najde jen velmi málo lidí, kteří by s tím šli ke kováři nebo k zařikávači. Proč tomu není podobně u lidí, kteří trpí (domnělými) parazity? Naprostá většina lidí chápe, že všechno v živé přírodě má své zákonitosti, že organismy potřebují ke svému životu určité podmínky a naopak, že mají své vlastnosti, které se sice mohou měnit, ale velmi pomalu. Tedy že u nás na procházce v lese nepotkáváte třeba orangutany a že zajíc nezačne den ze dne najednou lovit a žrát myši. Proč tedy podobně lidé neuvažují o parazitech? Ti se přece řídí stejnými zákonitostmi, jako ostatní (neparazitické) organismy. Tato paralela mne tak zaujala, že jsem se rozhodl napsat pohádku – podobenství (pro daňové poplatníky: píšou to ve svém volném čase, nevyčítejte mi to, prosím). Snad někoho pobaví, snad někomu pomůže pochopit pocity mé, i mnohých mých kolegů.

Oleg Ditrich

Poznámka redakce:**K dalšímu čtení na toto téma mimo jiné vyšlo:**

Josef Chalupský: „KÝHO VÝRA: Invaze parazitů v ČR“. Zprávy České parazitologické společnosti č. 3, ročník 19, 2011.

Martin Podhorský: „Pseudoparaziti – část I. aneb neexistuje člověk, který by nějakého parazita neměl“. Zprávy České parazitologické společnosti č. 1, ročník 19, 2011.

Julius Lukeš: „Léčitelé s přístroji aneb JAK PARAZITOVAT NA PACIENTECH A JEJICH PENĚŽENKÁCH“. Reflex č. 42, 2012.

Josef Chalupský: „Zprávy o knihách a nejen o nich.“ Zprávy České parazitologické společnosti č. 2, ročník 21, 2013.
reakce na tento článek: Pavel Eiselt, Nová Regena, říjen 2013.

Marek Kerles: „Paraziti místo léků – Jak jsem snědl tasemnici.“ Lidové noviny 4.10.2013, příloha Pátek. Ke stažení na <http://www.paru.cas.cz/docs/documents/125-Lidovky-Patek-Lukes.pdf>